

Parlament de l'estudiant Abigaíl Parra

Acte acadèmic de graduació
de la promoció 2017

Barcelona, 7 de juliol del 2017

Universitat
Pompeu Fabra
Barcelona

7-7-2017 és una data màgica, oi? Ens trobem aquí i ara, compartint aquest moment. Rector, autoritats, pares, germans, familiars, amics, professors, personal de la Pompeu i graduats i graduades, gràcies a tothom pel vostre suport i per la vostra paciència. I, sobretot, per ajudar-nos a fer possible aquest somni: **la nostra graduació**.

Avui parlo en nom de la Facultat de Comunicació: periodistes, comunicadors audiovisuals, publicitaris i relacions públiques, ho hem fet. Pas a pas, curs a curs. Quatre anys compartint moments: prenent el sol a la plaça Gutenberg; fent de voluntaris de *focus groups*, d'entrevistes, d'extres d'algun rodatge o de locució per a ràdio; les maratons de cafès; les carreres per trobar peixeres lliures; els croissants de xocolata amb els quals arreglàvem el món; els llargs viatges a les plantes 8 i 9 (conegudes com les plantes dels professors); l'atmosfera tan típica de les setmanes 9 i 10 famoses a la Pompeu (setmanes de lliuraments i d'exàmens); la germanor dintre dels ascensors, quan ens feia mandra pujar escales i, sense conèixer-nos, fèiem el possible perquè tanquessin les portes estrenyent-nos (fins i tot crec que n'han sortit amistats i parelles). Tot això ja és nostre i forma part dels nostres dies a la Pompeu. Aquests que avui s'acaben.

Graduats, graduades, ho hem aconseguit perquè hem cregut en nosaltres. Gaudim d'aquest moment: ens ho mereixem. Sentim-nos únics. Somriem per tot el que hem après i viscut perquè ja forma part de la nostra vida, per sempre. I malgrat que el futur ens faci respecte i que sigui inevitable: tenir por, no saber quina decisió prendre, equivocar-nos i rectificar, o tenir incertesa. Agafem l'energia d'aquest moment, la il·lusió i la vida que desprenem avui, les ganes que tenim de volar i ajudar a construir un món millor, i guardem tot això ben endins, per a quan vinguin aquests moments, puguem tancar els ulls i recordar que vam tenir un somni, que vam creure en nosaltres. I, sobretot, recordem com ens vam sentir en aconseguir-ho, perquè mai no ens manquin les forces per tornar a somiar i a volar. Mai.

Avui, tots complim un somni, cadascú amb la seva història personal. Però permeteu-me que us confessi que avui faig realitat un dels moments més desitjats de la meua vida: entrar a la Pompeu per ser relacions públiques. Però el que no sabia era que aquest somni seria un inoblidable viatge rodejada de 80 companys que, més que companys, ja són família (els meus nens, com jo els anomeno), acompanyada de professors, direcció i personal administratiu, que ens han cuidat

i que han fet créixer el millor de nosaltres i en un ambient únic amb molt de caliu, com és la Facultat de Comunicació del Poblenou... Ai, la nostra plaça Gutenberg! I tot això amb l'impagable suport dels que han estat a prop nostre: pares, parelles, germans, amics, fills, avis, o dels que ja no hi són, però que els hi portem al cor. No ens cansarem mai de donar-vos les GRÀCIES.

És per això que vull agrair haver compartit aquesta il·lusió i coincidir en aquest somni amb tots vosaltres, i m'agradaria que recordem per sempre aquestes paraules: que mai ningú ens digui que no podem o que ja és massa tard i, sobretot, que tinguem el valor de seguir el nostre cor, ja que d'alguna manera ell ens ha portat fins aquí, i ara, una tarda del 7 de juliol del 2017 a viure la màgia d'aquest moment perquè quan existeixen les ganes, tot és possible.

